

Friends of BHAKTI MARGA

VĒSTNESIS 2016.GADA FEBRUĀRIS

Satsanga Sri Swami Vishwananda

Jautājums un Gurudži atbilde (no 2015.gada 1.augustā notikušās Satsangas)

Jautājums: Guru Gītā Tu runā par Guru lāstu. Kādam jābūt iemeslam, lai Guru kādu nolādētu?

Patiesībā Guru Pats nevienu nenolād. Guru ir Mīlestības, žēlastības un līdzcietības iemiesojums. Vai domājat, ka Meistarā ir kaut miņas no negativitātes? Nē! Lai varētu kādu nolādēt, jāpiemīt kaut drusciņai negativitātes, vai tiesa? Guru to nedara. Mēs lasām Svētajos rakstos, ka Viedie mēdza ļoti ātri aizsvilties un nolādēt cilvēkus. Tomēr tas vienmēr notika kāda lielāka labuma vārdā, kā, piemēram, stāstā par Andžanu (*Anjana*) - Hanumāna māti.

Viņa bija debesu dejojāja, apsara. Kādu dienu viņa ceļoja apkārt pasaulei ar saviem draugiem. Pēkšņi viņu debesu transportlīdzeklis nespēja atgriezties augšup debesīs. Tā nu viņi izlēma apskatīt Zemes skaistumu un tas viņu aizgrāba. Kādā mirklī viņa ieraudzīja virs skudru pūžņa gaismas stabu un prātoja, kas tas varētu būt. Viņa ieskatījās kārtīgāk un nodomāja, ka tas ir pērtiķis. Paņēmusi zaru, viņa sāka tīrīt to nost, lai ieraudzītu seju. Taču izrādījās, ka skudrupūznī iekšā meditēja kāds viedais. Veidais tūliņ pat pārtrauca savu meditāciju ar vārdiem: „Tā kā tu iztraucēji manu sādhanu, tu piedzimsi uz Zemes!” Viņa lūdzās: „Lūdzu, piedod man! Es padomāju, ka tas ir pērtiķis.” Viedais aizsvilās vēl vairāk un teica: “Tā kā tu domāji, ka esmu pērtiķis, tu piedzimsi par pērtiķi!” Viņa ļoti nobijās. Kad viedais nomierinājās un ieraudzīja, ka viņa patiesi nožēlo izdarīto, viņš aptvēra: “Ups, ko gan esmu izdarījis? Savas garīgās prakses laikā iegūtā spēka dēļ es nevaru paņemt atpakaļ izteiktos vārdus.” Tad ar savu dievišķo redzi viņš saprata, kāpēc bija izteicis šos vārdus, tādēļ viņš viņai atklāja: “Redzi, es nevaru atgriezt atpakaļ savus vārdus, tāpēc ka tā bija Pati Jogmaija Sarasvati veidolā, kas piespieda mani izteikt šos vārdus, lai tu varētu iznēsāt Šivu kā savu dēlu.”

Viņa bija debesu dejojāja Indras Lokā, bet debesīs bija labi zināma viņas nodošanās Kungam Šivam. Viņas vienīgā vēlēšanās bija iegūt Kungu Šivu, neko citu, tādēļ arī tika inscinēts šis notikums. (Pirms tam jau Brihaspati bija devis savu svētību viņai, sacīdams: "Lai esi svētīta ar dēlu!" Tikai pēc tam viņš aptvēra: "Ups! Kā gan debesu dejojājai var būt bērns?" Debesu dejojājām, apsarām, nevar būt bērni, viņas ir kā enģeļi. Tad viņš teica: "Sarasvati lika man izteikt šos vārdus, lai tu varētu iznēsāt Šivu kā savu dēlu.") Un viņa bija laimīga. Tādēļ šī lāsta dēļ viņa piedzima uz Zemes kā Andžana, lai iznēsātu Kungu Šivu Hanumāna veidolā kā savu dēlu.

Kā zināt, Kungs Rāma tika izdzīts izsūtījumā uz 14 gadiem. Kaikeiji (*Kaikeyi*) bija viens dēls, kuru sauca Bharata, bet viņa mīlēja Rāmu ļoti, ļoti, pat vairāk par savu pašas dēlu. Taču viņas prāts bija Maijas aptumšots, lai Rāma varētu tikt izsūtīts uz Lanku un pabeigtu tur Savu misiju. Tieši tādā veidā bieži cilvēki var teikt, ka Guru nolād. Bet Guru nenolād, jo jebkas, kas nāk no Meistara, ir svētība. Tomēr ir lāsts, zināms kā *Guru aparadh*. Kad cilvēki nostājas uz garīgā ceļa un saņem Dikšu no Guru, viņi tiek svētīti, lai varētu garīgi attīstīties. Dažreiz, dažādu iemeslu dēļ, cilvēki kļūst negatīvi noskaņoti pret Guru un sāk runāt dažādus niekus (*Guru drohi*) par Guru. Tas notiek saskaņā ar viņu paša prāta negativitāti, šis negatīvais prāts sāk tiesāt Guru tā, it kā viņš būtu parasts cilvēks. Un kas tad notiek? Guru sniegtās svētības dēļ, tie automātiski piesaista no kosmiskās valstības noteiktu lāstu un nolād paši sevi. Tas ir pašas dvēseles pārmetums, nokaunināšana, tādēļ ka dvēsele vēlas attīstīties, bet prāts liek šķēršļus Ātmas un Guru starpā, kas ir vislielākais "solis atpakaļ attīstībā". Tādēļ automātiski šie cilvēki nolād paši sevi. Tas nav gribēts lāsts no Meistara, bet tas ir lāsts no dvēseles. Bailīgi, ne? Tā ir! Jo šis lāsts liek krist. Guru vienmēr pacels cilvēkus, bet pašu cilvēku negativitāte var būt arī viņu pašu kritiena cēlonis. Ja apskatām, kā darbojas prāts, tad redzam, ka prāts vienmēr centīsies paklupināt. Tāpēc tas cenšas novirzīt no sādhanas. Guru ir atgādinājums, ka jāveic sādhana. Guru vienmēr stums tevi tuvāk Dieva realizācijai, un atgādinās, ka tas ir pats svarīgākais - nav nekā svarīgāka! Tava dvēsele alkst tikai Dieva, nekā cita! Bet ja tu to nevēlies, Guru nevar tevi piespiest. Tāpēc, ja prāts kļūst negatīvs, dvēsele pati sevi nolād. Un kad dvēsele sevi nolād, tad tu nokrīti patiešām ļoti, ļoti, ļoti dziļi.

Tā...nu jums varētu rasties jautājums: "Kā mēs varam glābt sevi, ja esam pieļāvuši *Guru aparadh*?" Atdodieties! Ja jūs jebkad esat to izdarījuši, ejiet pie Meistara un tieši lūdziet Meistaram piedošanu. Tikai Meistars var jums piedot. Un Meistars savā žēlastībā var patiešām jūs pacelt, lai kur arī jūs neatrastos. Protams, jūs netiksiet pacelts atpakaļ tajā pat līmenī, kur bijāt. Būs daudz pārbaudījumu, pat vairāk kā iepriekš. Tomēr aiz Meistara Mīlestības un žēlastības, aiz Meistara Žēlsirdības viņš jums palīdzēs.

